

LIETUVOS ALPINIZMO ČEMPIONATAS

ĮKOPIMO PASAS

DŽIGITAS, 5170 M.

CENTRINIO TIAN ŠANIO KALNAI

4A S.K. KLASIKINIS MARŠRUTAS

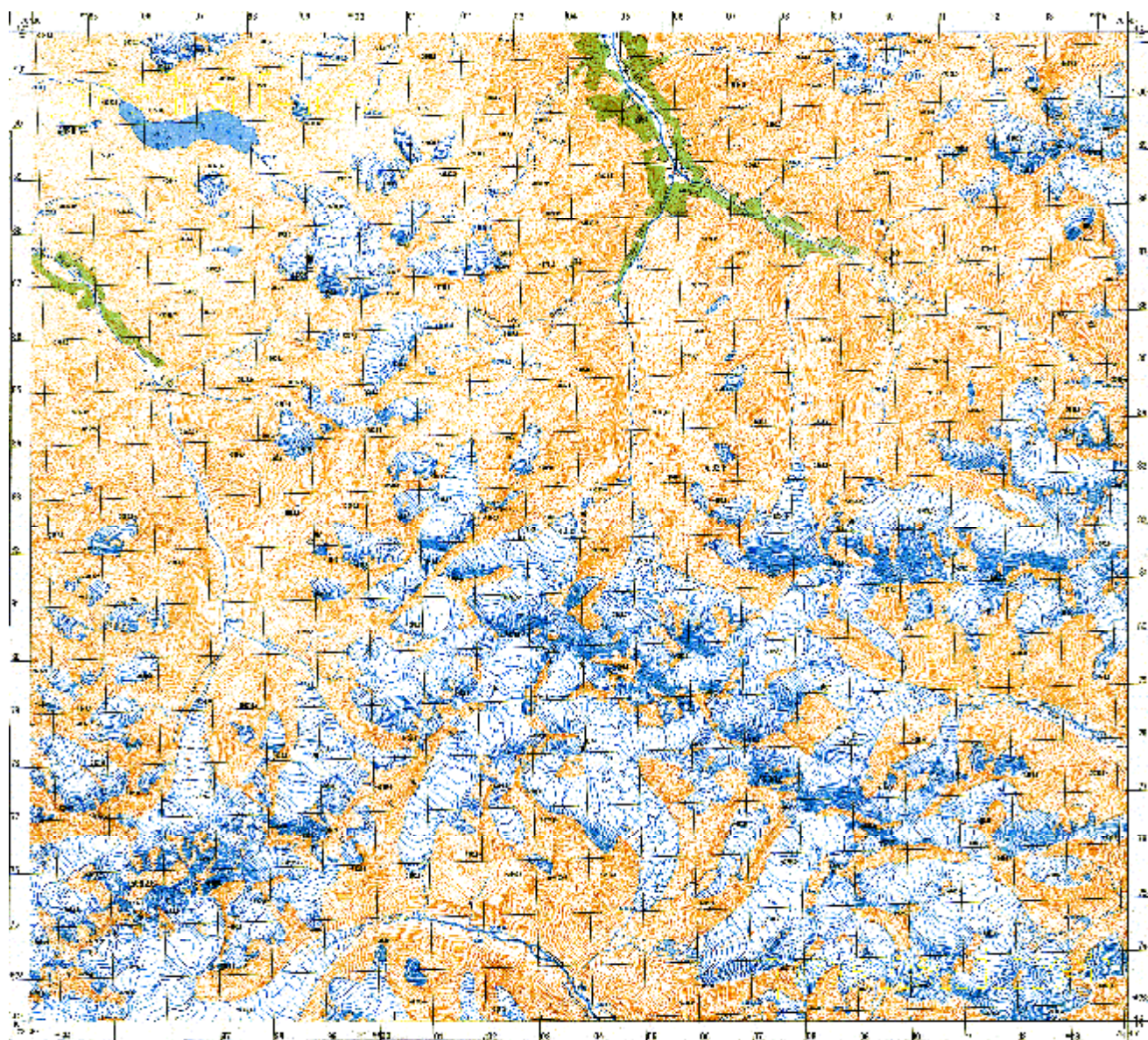
PER DŽIGITO PERĖJĄ

2009

Bendra informacija

- Įkopimo klasė: techninė (< 6000 m).
- Maršrutas ir jo sudėtingumas: 4A pagal rusišką sistemą.
- Valstybė, kalnų rajonas: Kirgizija, Ontoro ledynas, Centrinis Tian Šanis.
- Viršūnė, aukštis, maršrutas: Džigitas, 5170 m., klasikinis per Džigito perėją.
- Maršruto specifiška: kombinuotas (sniegas – ledas – uolos), statumas iki 60°.
- Įkopimo dalyviai: Paulius Jakutavičius (1978) ir Dovilė Garlaitė (1982).

Rajono schema

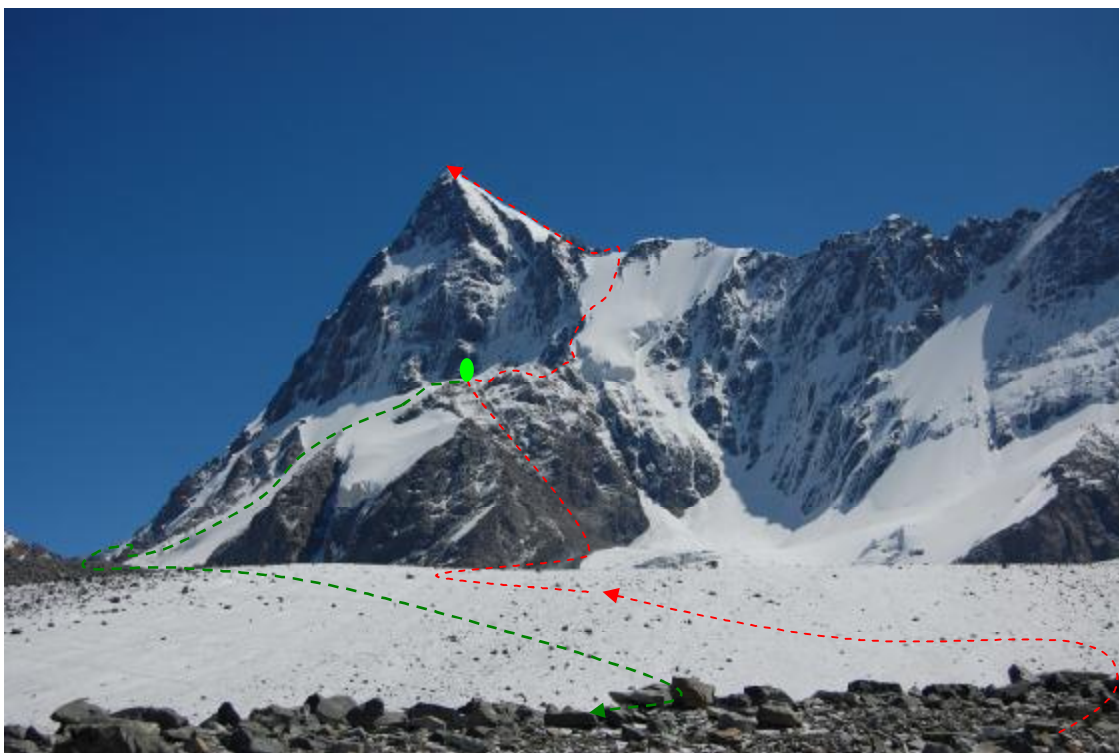

Įkopimo santrauka

- Prisitraukimas prie maršruto nuo bazinės stovyklos (2 dienos);
- Pakilimas morena ir dešine kuluaro atšaka iki „žalio arbatinuko“ (1 diena);
- Įkopimas: nuo „žalio arbatinuko“ iki viršūnės ir atgal iki perėjos (1 diena);
- Nusileidimas pakilimo keliu nuo perėjos iki „žalio arbatinuko“ (1 diena);
- Nusileidimas sniego šlaitu nuo „arbatinuko“ iki bazinės stovyklos (1 diena).

Įkopimo maršruto schema

Įkopimo maršrutas pažymėtas raudona punktyrine raudona linija, o nusileidimo (kur nesutampa su pakilimo) - žalia. Žalias skrituliukas žymi apytikslę „žalio arbatinuko“ vietą.

Įkopimo aprašymas ir nuotraukos

Prisitraukimas

Nuo alpinistų bazinės stovyklos (2500 m aukštyje) iki maršruto pradžios galima prisitraukti per 2 dienas. Mes nuo bazinės stovyklos kilome Karakolo slėniu (4 - 5 val.) ir dar nepriėję Ontoro ledyno, stojome nakvynei. Nakvoti patogų dar neužėjus ant ledyno (galima net ir po pačių ledynu), kadangi šilčiau ir yra tekančio vandens; įvairiose vietose yra paruoštų nakvynei aikštelių. Toliau kilome Ontoro ledynu aukštyn, Karakolo viršūnės link, laikydamiesi kairės pusės. Kai ledynas šakojasi, sukama į kairę. Dar kartą stojome nakvoti paėję 3 - 4 val. nuo pirmos nakvynės vietos (vandens ledyno upelyje yra, bet vakare ir anksti ryte jis užšalęs). Per papildomas 2 - 3 val. galima prisitraukti iki maršruto apačios ir ten nakvoti (ten gali tekti tirpdyti sniegą).

Maršruto pradžia

Priėjus Džigito masyvą, nuo ledyno sukama dešinėn ir morena kylama aukšty, masyvas lieka kairėje. Toliau morena stambėja. Ja einama tol, kol kairėje aiškiai pasimato kuluaras; tuomet, stambiais morenos akmenimis kylama link jo. Ši vieta labai nemaloni, kai akmenys šlapi ar truputį apsnigti. Pradžioje kuluaras platus, vėliau siaurėja (akmenys smulkėja) ir šakojasi į dvi dalis. Kuluare ėjome be saugos, bet reikia būti atsargiems, kadangi akmenys juda ir vietomis apledėję / slidūs, o viršutinėje dalyje kuluaras gana status.

Nuotraukoje - pakilimas nuo ledyno morena, artėjant prie kuluaro išsišakojimo

Mes pasukome kaire kuluaro atšaka, tačiau reikia sukti dešine, kadangi ji veda prie taip vadinamo žalio arbatinuko („čainiko“), šalia kurio yra saugi nakvynės vieta. Kadangi mes pasukome kaire kuluaro atšaka, iš kuluaro išėjome šiek tiek žemiau nei arbatinukas – ten irgi yra vietos vienai palapinei ant sniego, tačiau ji nėra labai saugi, nes viršuje „kabo“ keistos uolinės plokštės, kurios vieną dieną gali ir nugriūti. Todėl uolomis palipome į viršų ir vos dešiniau, kol priėjome „žalią arbatinuką“. Ten stojome nakvoti.

Šalia arbatinuko turėtų būti pakabintos kilpos nusileidimui kuluaru, tačiau dėl gilaus sniego mes jų nepastebėjome. Nakvoti galima ir šiek tiek toliau, paėjus sniegu link uolinių žandarmų, tačiau visur reikia darytis sniego aikštes.

Trys žandarmai

Nuo nakvynės vietos iki pakilimo į perėją, reikia praeiti tris uolinius žandarmus: du apeiti iš dešinės, o paskutinį pereiti per viršų. Ant žandarmų daugelyje vietų galima rasti kilpas ar kablius saugos taškams. Dėl gilaus sniego, antrą žandarmą teko apeiti gerokai pasileidžiant žemyn. Kai sniego mažiau, galbūt įmanoma eiti ryšiu, bet mes ėjome darydamiesi saugą. Žandarmai nėra techniškai sudėtingi, uolinio inventoriaus nereikia – užtenka kilpų. Paskutinio žandarmo pabaigoje reikia tiesiog nušokti nuo uolų ant sniego iš 1 m. aukščio. Šioje vietoje patogi aikštelė katėms užsidėti.

Pakilimas į perėją

Judėjimą aukštyn apsunkino gilus sniegas. Dėl gilaus sniego, saugas darėme tik per du ledkirčius, nes iki ledo nepavyko prisikasti, nukasant net apie metrą sniego. Eiti ryšiu per daug pavojinga, kadangi šlaitas pakankamai status ir paslydus nelabai įmanoma susistabdyti. Pradėjome eiti kairesne šlaito puse, toliau judėjome link dešinėje esančių uolų – ten yra įrengtų patikimų saugos taškų. Iki perėjos pakabinome 6 - 7 virves.

Viršūnė

Nuo perėjos iki viršūnės skubiai eidami (ryšiu) užtrukome ~1,5 val. „Kepurė“ snieginė, vos vos apledėjusi; pačiame viršuje yra šiek tiek uolų. Viršuje svarbu eiti aukštyn link uolų, per daug nenukrypstant į dešinę, kadangi dešinėje yra karnizas. Pasiekus uolas, reikia eiti jų dešine puse, nesiverčiant į kitą pusę.

Ant viršūnės yra akmeninis turas; ten radome jungtinės rusų alpinistų komandos paliktą raštelį.

Kadangi nusileidus iki perėjos užėjo pūga ir visiškai dingo matomumas, nakvoti teko sniego urve, kadangi išėjimą buvome planavę vienai dienai. Kadangi oras labai permainingas, dažnai pasitaiko žaibų, reikėtų atsargai turėti nakvynės daiktus arba tiesiog planuoti įkopimą su nakvyne ant perėjos. Leistis pradėjome tik kitą dieną apie vidurdienį, kadangi tik tada atsirado matomumas.

Nusileidimas

Nusileidimas – pakilimo keliu iki „arbatinuko“; labai patogu naudoti ant uolų įrengtus saugos taškus. Dėl nepastovaus oro ir vėlaus meto leidomės tik iki „arbatinuko“, o kitą dieną – nuo „arbatinuko“ iki bazinės alpinistų stovyklos (2500 m) ir užtrukome visą dieną. Nuo „arbatinuko“ leidomės nebe pakilimo keliu, nes kuluaras buvo apsnigtas, įrengta nusileidimo kilpa po sniegu, problematiška įsirengti savus saugos taškus ir daug laisvų akmenų. Todėl leidomės snieginio šlaitu (žiūrint veidu į Ontoro ledyną, pakilimo kuluaras lieka kairėje, o nusileidimo šlaitas yra dešinėje). Leidžiantis šlaitu, pradžioje reikia per daug nenukrypti į dešinę, kadangi toje pusėje yra kamizas (jei visai nėra matomumo, leisti per daug pavojinga). Taip pat šlaitas gali būti pavojingas lavinų požiūriu, jei yra daug šviežio sniego.

Rekomendacijos

Šis maršrutas nerekomenduojamas iškritus daug šviežio sniego, kadangi kilimo į perėją atkarpa tampa pavojinga lavinų požiūriu (kaip ir nusileidimas nuo „žalio arbatinuko“ iki ledyno sniego šlaitu). Be to, maršrutas tampa ne toks įdomus, nes didžiąją dalį laiko užima „kapstymasis sniege“, maršrutas nebe toks techniškas; kita vertus, dėl sniego uolinė dalis tampa sudėtingesnė.

Įkopimas į viršūnę per 1 dieną, pradėjus ties „žaliu arbatinuku“ ir leidžiantis iki jo tą pačią dieną, techniškai įmanomas (anksti išėjus, esant gerai pasirengusiai grupei), tačiau nerekomenduojamas, kadangi per daug rizikingas – sugedus orui, esant prastam matomumui, nusileidimas iki nakvynės vietos net iš maršruto vidurio tampa sunkiai įmanomas. Saugiau pasiimti su savimi nakvynei būtinus daiktus, kad esant būtinybei būtų galima pernaktuoti pakeliui.

Maršrutas labai aiškus – nėra, kur pasiklysti.

Reikėtų turėti sniego kastuvą.

Dalyvių kontaktai

Paulius Jakutavičius:

Telefonas: +370 686 40135

El. paštas: paujak@gmail.com

Dovilė Garlaitė:

Telefonas: +370 682 97985

El. paštas: dovile.garlaite@gmail.com